

STRAKS

- een stopwoord van de stadsdichter -

Heft iemand straks het glas op jou, op je gezondheid, op geluk, op Wijk, op ons, op heelhuids door het jaar, vanwege straks, vanwege zorgen om wat straks gebeuren gaat, om zorgen om elkaar.

Heft iemand straks het glas - tweeduizend zeventien, een onbeschreven blad, een vreemd en non-descript getal, een lot waarop geen jackpot valt, geen Spelen en geen grote kampioenen straks, dit jaar?

Heft iemand straks het glas op een elfstedentocht, of stijgt het water in de Lek zodat de vloed-deur straks omhoog en Tjapko's kelder niet meer droog blijft - straks een zomer, heter dan de sceptici voorspelden in hun koude commentaar?

Heft iemand straks het glas op nieuwe winkelsluitingstijden, op een autovrije markt straks, op vechten tegen windmolens, op bouwen op het laatste vrije uitzicht, op het uitzichtloos geharrewar in Wijk, op het gelijk straks van de grootste mopperaar?

Heft iemand straks het glas op voorspoed van de citymarketing, en stoppen er drie touringcars per dag in onze stad, straks hordes Aziaten - door De Dikke ladderzat - het etiket niet in Chinees ontcijferbaar?

Heft iemand straks het glas op een genadeloze zakenman die, vorig jaar voor dom versleten, een gekozen leider wordt, ver buiten Wijk, een president straks, van een natie, groot genoeg dat wij er wat van merken hier, zou hij van óns iets merken, dáár?

Wie heft het glas op elk arm kind, een stukgebombardeerd gebouw
ontvlucht, gered het vege lijf straks hierheen, hier naar Wijk, en verder
leren leven zonder angst en zorgen, straks mag blijven, wie zet hier een
bed, een bad een bord met boterhammen klaar?

Zet iemand straks het glas neer, neemt de pen op, stelt de vraag waarmee
verzet begint*, die vraag die nog van niemand is gehoord, hoe hij dat
straks gaat regelen, dat 'minder, minder, minder' als hij wint, zo wordt
nú al in peilingen beweerd, de man die collectieve angsten 't beste
exploiteert - wordt straks ook Wijk die politieke aardbeving gewaar?

Wie gooit het glas leeg in 't gezicht van populistische eendagsvliegen
met hun platte wereldbeeld die willen doen geloven dat het om ons
heen zwartwit is, wie verheft zijn stem met een pleidooi voor redelijk
verstandig omgaan met elkaar, eerst naar de geest, dán naar de letter van
de wet, genuanceerd in tint, en onderhandelbaar?

Hef straks het glas en drink het leeg, geef wie je kent een hand, een zoen,
knoop een gesprek aan, loop de deur uit straks want Johan Rudolph
Thorbecke zei al in achttien tweeënzeventig: 'er is meer dan voorheen in
de wereld te doen', zijn woorden worden straks ook hier maar àl te waar.

Hef nú het glas wat mij betreft op een nóg beter jaar - als straks met alles
wat wij hier kunnen bereiken toch zal blijken dat het echt niet beter
kon - stel geen ambities bij, evalueer niet, zeik niet over targets, straks
dat non-descripte tweeduizend en zeventien de schuld gaan geven is
misbaar - er is hierna gewoon een vólgend beter jaar.

Proost, vooruit dan maar.

[André van Zwieten]